

Gel

– Havva KAYA · 21 Haziran 2014

GEL

Sevdanın adını sancı koydum ben;
Gecemin camına keder vurunca.
İçtiğim o zehre epey doydum ben;
Yüreğimden girip, canı sarınca.

Ayın şavkı vurur gözyaşlarım,
Demedim derdimi gardaşlarım,
Vermedim sırrımı sırdaşlarım,
Duyarsın dört duvar dile gelince.

Düşleri unuttum yar göğsünde ben!
Bakmadın ardına koyup giderken!
Gitme diyemedim bu kadar erken!
Yüreğin vuslata düşman olunca.

Ellerin sözüne yârim uyma gel!
Kim ne derse desin boşver duyma gel!
Hasretli günleri sakın sayma gel!
Azrail bu canı tenden alınca.

Havva KAYA
05.06.2014
İSTANBUL